

Furkan Kılıçarslan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Aklın Kalbe Aşkı

En büyük aşk aklın kalbe aşkıdır.
En çaresiz aşktır o aşk;
En çok bağlanıştır, en çok yakarıştır,
En çok mecburiyettir, en çok da karşılıksızdır.
Kalp sevmez onu, sevemez.
Kalp hep başkasına âşıktır.
Âşık olduğunun peşinde giderken kalp,
Akılda kalbin peşinden gider.
Bilse de yanlış olduğunu üzemez kalbini.
Aşkından doğru yolundan sapar.
En çok da bu yüzden çeker.
Aşkı üzüldükçe o daha çok üzülür
Ve bir gün kalp ölürse
Onu hayatta tutacak ne kalır ki bu dünyada...
Furkan Kılıçarslan

Aşık Olduğum

Aşık olduğum;
Hani güzel gözlerin vardı ya
Gülümseyerek bakan,

Aşık olduğum;
Hani güzel dudakların vardı ya
Bana gülümseyerek bükülen

Aşık olduğum;
Hani tatlı yanakların vardı ya
Gülümseyince gamzelenen

Aşık olduğum;
Hani güzel yüzün vardı ya
Bana gülümseyerek,
Beni sana aşık eden.

Aşık olduğum... aşık oldum
Gülümsemene...

Furkan Kılıçarslan

Ben Bir Ateş Böceğiyim

Ben bir ateş böceğiyim,
Soğuk ışık yayan bir ateş böceği;
Mutluluğu arayanlara yol göstermek için
Ve aydınlatmak için dünyayı bir parça.
Ben ateş böceğiyim
Sevgimi ateşime dönüştürdüm.
Geriye sadece bir ışık kaldı ama o da çok soğuk
Isıtamam sevgiden yoksun yüreklerinizi,
Veremem bir parça olsun sevgi.
Ben ışık saçabilen bir ateş böceğiyim.
Bırakın da yol göstereyim,
Kaybolmayın karanlık dünyalarda bir başınıza,
İstemeyin kimseden yardım.
Ben işe yaramayan bir ateş böceğiyim
Isıtamam ellerinizi, sevemem sizleri
Beni bile ısıtamayan bir ateşin koruyum ben.
Ama ben yaşamış bir ateş böceğiyim
Bırakın da yol göstereyim sizlere
Uykusuz kaldığım gecelerde,
Yüreğini okşadığım kalplerde.
Ben bir ateş böceğiyim...
Furkan Kılıçarslan

Bir Ateş Böceği

Bir ateş böceği

Yaşamak biraz kasvetli imiş, bilseydim keşke

Gelmezdim dünyaya, kalırdım bir ateş böceğinin içinde

Sorunlarla başa çıkmak yerine bir ışık yakardım sonsuzluğa

Uçardım kimsenin beni yakalayamayacağı kadar uzaklara,

Sonra umut olurdum, sevgi olurdum bir ışık arayanlara

Ömrüm elverdiğince yakardım ışığımı birinden diğerine

Sönmeyecek bir ateş yakmak için benim gibi hissedenlere

Furkan Kılıçarslan

Bizi Tanımayanlar

Karanlık ve sonu olmayan bir tünel vardır
Tali yol gibi hayatın son dönemecinde,
Gidilen yol belli değil midir?
Başlangıcı neydi ki sonu olsun.
Kaybolmuş gibi sessiz odalarda yalnızız zaten
Kuytu köşelerde sevgi dolu yüreklerimiz kalmış
Ölümü bekleyen bir adam misali
Kalbimiz korkuyla dolu, yüreğimiz acı.
Yükseklere tırmanan bir dağcının kalp atışı kadar
Alçak duyuldu bu dünyadan kopuşumuz.
Çok laf taşındı hakkımızda,
Çok da uzak olmayan şehirlere...
Şimdi ne yapmalı ne söylemeli!
Bu sonsuzlukta kala kalmış,
Bizi tanımayanları gerçeğe ulaştırmak için.
Furkan Kılıçarslan

Boşluk

Gözlerinin yeşilini çalsam sonra kaybolsam.
Bakışlarının güzelliğini alsam ve kaçsam.
Bir kuyuya insem sensiz ve bensiz,
Dibi görünemeyen ama aya kadar yükselen.

Bir kibrit çaksam, atsam denize.
Yakalasam seni batan güneşimin karanlığında,
Göğsümü yarıp kalbimi söküp sana versem
Saklar mısın güneş doğana kadar.

O kadar karanlık ki rüyalarım...
Seksen yedi yıl yaşamış ama sevememiş bir kalp gibi,
Nasıl ve neden olduğu bilinmez gerçeklerle dolu.
Sanki kocaman, sonu olmayan bir boşluk.

Furkan Kılıçarslan

Dalgalar

Karanlık ve soğuk

Sadece dalgaların sesi

Her şey bitmiş sanki yok olmuş

Geriye bir tek dalgalar kalmış

Onlarda görünmez olmuş

Bir beyaz ışığın altında...

Kumlara gömülmüş her bir anı

Ezilmiş ve büzülmüş

Furkan Kılıçarslan

Elleri Ellerimden

Sensiz geçen günlerim oldu
Birazı acı, birazı tatlı
Hiçbir aşk veremedi veremezdi de zaten
Sen deki mutluluğu bana.
şimdi düşünür oldum sonumu
Ne söylemeli ne yapmalı
Sendeydi her zaman sendeydi
İlham aldığım o gözler
Sendeydi en güzel duygular
Beni de al götür yanında
Ne olursun, sana değil duygularım.
Yakalarsam seni bir gün beni seven gözlerle
Yapmam aynı hatayı, bırakmam bir daha
Ellerini ellerimden...
Furkan Kılıçarslan

Eski Bir Sorun

Attım bütün isteğimi bir kenara
Tek isteğim sendin zaten hayattan
Bir de küçük bir kulübe
Sevimli birkaç hayvan bahçemizde
Minik bir kız çocuğu
Bahçemizde koşuşturan.
Hepsi birer büyük sorundu
Sorun olduğunu sandığım zamanlarda
Mutlulukla sevinç arasındaki çizgideyim
Ya benimle gelirsın mutluluğa
Ve sevince boğarım seni
Ya da kalırsın geçmiş zamanlarda
Eski bir sorun olarak.
Furkan Kılıçarslan

Geceler

Bazı geceler ağlarım

Sonra saklarım gecelerimi kimse görmesin diye

Benim gecelerim aydınlıktır, başkalarını aydınlatmak için

Ama yinede ağlarım bazı geceler.

Furkan Kılıçarslan

Gözlerin

Gözlerin vardı yeşile boyanmış

Gözlerin vardı masmavi

Gözlerin vardı gözlerimin içine bakan

Önemsemezdim rengini zaten

Sen gülümsediğinde kalbimi göğsümden çıkartıp

Ellerine emanet etmek isterdim

Beni dinlemez oldu zaten

Sen hasta olduğunda sımsıkı sarmak isterdim seni

Kendini iyi hisset diye

Saramadım da zaten...

Furkan Kılıçarslan

Gözlerin Vardı

Gözlerin vardı masmavi

Gözlerin vardı yemyeşil

Gözlerin vardı maviyi yeşile çalan

Gözlerin vardı beni benden alan

Gözlerin vardı bakışına renk katan

Gözlerin vardı serseri bakışlı

Gözlerin vardı öğrenerek bakan

Gözlerin vardı şaşırtan

Gözlerin vardı gözlerin vardı o muhteşem gözlerin

Furkan Kılıçarslan

Hayata Dair

Bazen bir Őir yazmak istiyorum hayata dair,
Bazen bir Şarkı bestelemek,
İçimdeki tüm duyguları içine yerleştirmek.
Her bir duygum bir notaya karşılık gelirdi,
Her bir kelimem duygularıma...
Biri sensin kelimelerimin hem de en güzeli
Biri benim ama hayata dahil olamayan...
Biride aşkımız uzaklara yelken açan.
Furkan Kılıçarslan

Hız Muhammed Mustafa (sav)

Hiçbir diyar görmedim ki İrem'den daha perişan olsun
Zor gördü mü ağlayan, sızlayan bu insanlar
Merhametten bile yoksun kalmış sen olmadan.
Uçmayı öğren demişler bir kuşa konmasını bilmeden

Hani her savaşta mazlumun elinden tutanlar var ya
Acaba gölgelerde mi yaşarlar ihanet ederken
Memnun etmek zordur seni sevmeyene ama,
Mümkün değil ki anlamak ağlayanı, ağlatanı

Evsiz yurtsuz kalanlara sadece baktık ve güldük
Dünden bu güne hiç değişmedi insanlığımız
Madenin altını kazdık üzerimize kapansın diye
Uzaklaştık hep biz olmaktan.

Sessiz bir feryat duyarsın ya hani bazı gecelerde
Tükürüğün bile geçmez boğazından, kaparsın gözlerini
Ağlamaya bir tek ülkem kaldı, merhametsiz yüreklerin
Feryat ettirdiği ümmete

Anlamaz bazıları dert görmeden, duymaz kulakları
Sessizce ağlıyoruz sokakta incinen bir varlığa
Ağlamayı biliyoruz biz ne güzel
Vefa etmesini bile bilmeden

Furkan Kılıçarslan

Küçük Bir Çocuğa

Bomboş ve terk edilmiş bir evin içi gibi sessiz,
Yaşam çizgimde yaşıyorum,
Kıyıya vurmuş bir balina gibiyim, yaşamdan kopmuşum,
Sessizce ağlamaya çalışan bir çocuk kadar masumum
Ama anlatsam kim dinler beni,
Söylesem bile kimler inanır bana.
Son parasını da harcayan bir işçi gibi kararsızım
Ne yapacağımı değil ne yapmam gerektiğini bilemiyorum.
Köşedeyim hemen koltuğun bir ucunda ağlıyorum sadece.
Suçumu da bilmiyorum neden ağladığımı da.
Bildiğim tek bir şey var o da artık susmak istediğim.
Çünkü ben daha bir çocuğum...
Furkan Kılıçarslan

Mavi

Mavinin en koyu olduğu denizlerde öğrendim yüzmeyi
ama gözlerinin mavisine baktıkça boğuluyorum,
bakışlarında buluyorum sevgi dolu bir hayatı
ama unutuyorum rüyalarımnda, sensiz yaşadığımı,

en güzel rüyalarımnda bir tek sen varsın
ama uyuyamıyorum günlerdir, sabahlıyorum,
prensesi sensin bitmek bilmeyen hayallerimin
ama kuramıyorum senden uzak kaldıkça

seviyorum en utanmaz, haylaz halimle
ama çekiniyorum söylemekten, konuşmaktan
cesurum seni sevebilecek kadar
ama korkuyorum kabul görememekten,

seni görmek için çıldırıyorum her günün sabahında
ama uyanıyorum sensiz bir sabaha
yanında olabilmek için dünyayı sererdim önüne
ama hala, sensizim...

Furkan Kılıçarslan

Mutsuzluk

Mutluluk insanların yüzündeki tebessümdür.
Onların gülümsemeleriyle büyüyen bir aşktır...
Bir kere kaptırdın mı kendini o aşka, bırakamazsın
Seni ölüme sürükleyen uyuşturucunun ta kendisidir o.
Onun ölümü anidir, uzatmaz ömrünü ama kısaltır.
Onsuz geçen her gün zehre dönüşür.
Sonra bir gün o seni bırakır,
Bulamazsın onu bir daha.
Uzaklara gitmiştir sensiz hem de...
Artık gülemezsin eskisi kadar,
Yalandan gamzeler bırakırsın yanaklarında,
Uzun bir çizgi koyarsın dudaklarına,
Ne ağlarsın o gitti diye ne de unutursun.
Ama dönmez geri bunu da iyi bilirsin...
Furkan Kılıçarslan

Rüya

Bugün seni gördüm
Önce rüyamda sonra merdivenlerde
Kıpkırmızı bir elbise giyen güzel prenses gördüm
Sevmek için seni her türlü oyunu yaptım
Sonra uyandım ve seni tekrar gördüm
Kuğu gibi süzülerek gelen tatlı bir kız
Sadece selam verebildim oda karşılıksız
Tıpkı sevgim gibi
Anladım ki güzel olan rüyalarmış...
Furkan Kılıçarslan

Sakladım Seni

Gizledim şiiirlerime ismini sonra sakladım seni
Kimseler bulamasın diye
Seni hep kıskandım ama hiç üzmedin beni
Üzemezdin de zaten ayrılıktan başka,
Ayrılık dedim ya demez olaydım
Yine başladı baş ağrılarım
Şimdi çok yorgunum, yatmalıyım sevgilim...
Sana hiç sevgilim demedim, diyemedim de
Sana ne seni sevdiğimi söyleyebildim
Ne de gözlerinin güzelliğini,
Hep geçmişe döndüm ve acıyla hatırladım
Yaptığım hataları
En büyük hatam seni sevmekti karşılığı olmadan
Olsa bile cesaret edemedim ki, bileyim
Nasılmış seni sevmek sen de beni severken.
Furkan Kılıçarslan

Seninim

Esrarengiz dalgaların arasında kayboldum.
Denizin en derinine, mavinin en koyusuna sakladım kalbimi.
Artık korkar oldum sevmeye senden sonra
Zaten, hak etmemiştin bu karşılıksız sevgiyi
En saf rengiydi yüreğimin sana olan duygularım
Ya deniz beni içine çekecek ya da ben seni yüreğime
Tanrı bile yazmadı kaderde seni bana
İnanmaktan vazgeçtim o yüzden bu şarkı sana,
Nefret değil olmadı da ama
Tarifi olmayan maviydi benim sevgim
Ellerimde şimdi kalbim, okyanusun kenarında
Patlak bir kayıkta uğurladım yolculuğa
Eğer geri gelirse seninim...
Furkan Kılıçarslan

Uçurumun Kenarında

Hani sormuştun sensiz ne yaparım diye
O gün neyse bugünde o, Hiç değişmedi cevabım
Ama bu sefer çok ciddiym çünkü sensizim
Bir uçurumun kenarında kanatsızım, sensizim...

Uçmayı da bilmiyorum zaten, ama
Öğret demiştin ya sana, gülmüştün
O kadar çok inanmıştım ki, kendi kendime
İhtiyacım olduğunda sen, kanatlarım olursun sanmıştım

Gülüştün müydü yoksa sevgin miydi sahte olan
Gerek duymuyorum artık vaktim kalmadı ama merak etme.
Herhalde, canım acımaz dedim kendime kötü hissetmeyeyim diye
Hoşça kal bile dememiştin ya, canımı acıtan o zaten.

Furkan Kılıçarslan

Yaşayan Bir İnsan

Çok istiyorum evin önünde yatan akşama kadar uyuyan bir kedi olmak
İstedığı kadar uyuyan istediği kadar yiyen,
Şokakları istediği gibi gezen bir köpek olmak
İstedğine kendini sevdiren, istediğiyle oynayan

Bir kaplumbağa olmak istiyorum, evini sırtında taşıyan
Evini hiç usanmadan yıllarca koruyan, kollayan
Doğduğu günden itibaren, duruşuyla ismiyle güçlü bir kaplumbağa
Bakışlarıyla saygı duyulacak, sessizliğiyle örnek alınacak

Bir kuş olmak istiyorum, her yere uçabilen
Yıllarca bitmeyecek bir yolculuk, uzak bir diyara
Gökyüzünde görüldüğünde herkesin ürktüğü, sesiz bir kuş ama
Bütün bir diyarı gözleriyle sahip olan, gökyüzünün bekçisi

Bir de insan olmak istiyorum, yaşayan biri
Saygı duyulan, sevilen ama söz dinlemeyen, biraz aptal
Adı duyulan diyarlarca ama konuşmadan, biraz akıllı
Örnek alınan biri ama hareket etmeden, biraz mütevazi

Başkalarının sevdiği ama kendini sevdirmeyen, biraz sevgi dolu
Yuvasına sadık ama eve uğramayan, biraz asi
Biraz aptal biraz akıllı biraz mütevazi biraz sevgi dolu biraz asi,
Yaşamından mutlu biraz da gururlu...

Furkan Kılıçarslan

Yıl

Yaşanmış onca yıl var ardımda
Saysam iki elimin parmaklarından fazla
Ve şimdi bir yıl daha bırakıyorum ardıma
Ama bu yaşanmış değil yaşatılmış bir yıl.
Kendime geceleri gündüz eylediğim,
Gündüzlerini hiç göremediğim,
En dibine inip basınçtan kulaklarını patlattığım,
Yüzeye yerden aldığım kuvvetle çıktığım,
Parmak uçlarında yaşama tutunmayı beklediğim,
Sessiz, uçsuz ve güçsüz bir yıl.
Furkan Kılıçarslan